

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Oda denarju.

(Poje star škopuh.)

Bolj, nego vsaka godba
me miče žvenk zlata,
če slišim te glasove,
sreč mi zaigra.

Ti si veselje moje,
ti tešiš me vsekdar,
preganjaš mi britkosti:
denar, denar, denar!

Ko pravil pripovedke
mi ded je svoje dni,
kako sred zlata, srebra
Matjaž v votlini spi,
že takrat se vzbudil mi
je oni bujni čar,
že takrat sem te ljubil,
denar, denar, denar.

Zlato je moja sreča,
zlato moj ideal,
pred zlatom vsak se vedno
priklanja rad do tal.
Povsod je, kamor prideš,
denar sveta vladar,
in največ ima vpliva
denar, denar, denar!

Odpreš si z zlatim ključem
vsa vrata na stežaj,
značaj, poštenje, čistost,
vse ti je na prodaj. —
Od vekov, veke ti si
vse zemlje gospodar,
le tebi vse se klanja:
denar, denar, denar.

Že nekdanj zlato tele
je molil Izrael,
in to češčenje zlata
si svet za vzgled je vzel;
in danes, kakor nekdanj,
vsak govori vsekdar:
»Kaj škodi, če je tele,
da le ima denar.«

Izvoljen božji narod
je izraelski rod,
v čast božjo Izraelce
obrača vse povsod,
pred vsem — seveda ljubi
zlato — ta božji dar,
in vedno, vedno išče,
denar, denar, denar.

O bore poezija,
čemu pač si nam ti?
Brez kruha se ob pesmih
nobeden ne živi:
O, pusti ideale,
preskrbi nov si čar,
nabavljati nas uči
denar, denar, denar.

Ko Antikrist prišel bo
denarja nam sejat,
hej, to zlato pobirat
bo hitel svet takrat!
In tudi jaz se dvignem,
čepprav sem slab in star
in pohitim pobirat
denar, denar, denar!

Philochrysos.

Tržaški Slovenci.

na zabite priti na koncert »Slovenskega
pevskega društva«, ki se priredi 8.
in 10. decembra v dvorani »Politeama
Rossetti«. Koncert bo kaj izvenrednega;
nastopil bo tudi **Borovščakov** znani kom-
mik in pevec na našem odru.

Po sodnem dnevju.

V Svetej Dolini je živel župan z
imenom Miloš Drdrač. Bil je imeniten in
bogat mož, koji je imel v kleti dosti božje
kapljice, v žitnici velike kupe žita, a v
hlevu mnogo repov živine. Imel je tudi
sina Kiloša, katerega je že pošiljal v šolo,
seveda kadar ga je hotel. Sin pa ni
imel prav dobrih »čajgenezev«; vrstila se
je kljuka za kljuko. Za dohterja ga tudi
ni mislil študirati, ker je bil sam župan
kos takej nalogi, tistim kljukastim pala-
grafom. Oče pa mora vedno več vedeti in
zrati, kakor sin.

V šoli je bil bosonogi Kiloš prav
poreden paglavec; zato ga je kaznoval
nekoč učitelj z zaporom jedno uro. Drugi
šolarčki so odšli k opoldanskej skledi,
Kiloš pa je ostal v šoli.

To je bil ogenj med županovo družino
Oče — župan — sin pa — v zaporu!

Župan, prebrisan in moder mož, je
šel takoj po svojega fanta, vstopil v šolo,
se grozil in vpil nad učiteljem: »Veste,
kdo sem jaz? Jaz sem župan. Jaz Vas
lahko žaprem, ne pa vi mojega fanta!

Fant, domu štruklje jest! Hudič! — Zlodej! — Vrag! — Kdo ti je dal oblast, zapirati mojega fanta? Krota! Jaz mu dajem piti in jesti — in ga oblačim, pri meni prenočuje, — moj je in moje žene Cinke, in nihče drugi nima njemu zapovedovati. Jaz sem župan — hudič — zlodej vrag!»

Učitelj mu je prigovarjal, da naj bo tih in miren ter naj gre tudi on domu.

«Holt! Jaz sem župan, jaz sem gospodar v vasi in šola spada tudi pod mojo oblast, tako pravijo paragrafi; če hočem grem, če nočem ne grem. Učitelj je bil teh »špasov« sit, šel iz šole in zaklenil župana Miloša Drdrača.

Na nenavadno upitje in krik župana so se stekli bližnji sosedi pred šolo, češ, kaj bi utegnilo biti? Učitelj jim je pripovedoval: «Mislim, da je gospod župan znorel. Prišedši v šolo, divjal in upil je, da sem ga moral zapreti. Pošlušajte, kako upije in se grozi, ne bi bilo varno ga izpustiti. Čujte!» — Župan je začul učiteljeve besede ter odgovoril: «Ti si nore ti, prokleti T... Odprite mi, da ga razrežem!» Učitelj sosedom: Šlišite! On ima »fouč« in lahko v norosti kaj neumnega naredi, najbolje bi bilo, če bi ga zvezali, kaj? Čujte!» Župan je vpil: «Tebe naj zvežejo, lump! Odprite! ali ste tudi vi norei? Kaj čakate?» Vedno več je prihajalo sosedov, in tudi županovo družina je prišla. Krepek možak Nikee pa je prinesel dolgo vrvo, odprl vrata ter planil nanj kot lev na svoj plen. V trenutku, ne da bi vedel, zakaj in kako, bil je trdo povezan z dolgo vrvrjo.

Nesli so ga na dom, položili zvezanega na posteljo, dokler se ni umiril ter ga ni razvezala njegova žena Cinka.

Od takrat ni bil nikdar več v šoli ker se — mogoče boji. Z učitejem tudi nista kaj posebna prijatelja.

Hudomušni fantje pa so mu peli:

Oj Miloš Drdrač
Brez čevljev, brez hlač,
Zdaj zvezan leži,
Na postelji spi.

Za mizo v dne 4. jan. leta...

Perun.

Klosterbruder Boštjan in Miroslav sedita pri vinu:

M.: G. Boštjan, zakaj si ne strižete las? —

— B.: E, ... tudi Preširen je nosil dolge lase. —

Tiskovni pogreški.

1. Imenitna izmed mnogih Goethejevih priležnic je »Euphrosyne«.

2. Veterani so imeli obhod z zastavo in gobo.

3. V torek bode imela ogerska krotna delegacija sejo.

4. Velike zasluge za nas ima judoslovanska akademija.

Povspeli smo se po pobožni cesti do bele cerkvice.

(Učence pripoveduje vabčevo avtobiografijo):

Moja mati je sicer izlegla štiri jajca, ali doživela je samo na enem veselje, da je videla izlesti malega mladiča, in ta srečni sem bil jaz.

Izjava. S tem preklicujem moj dopis v št. 6. 31. št. Brivca »Iz gor. Branice«, kakor neresnična, ker sem bil slabo informiran, ter vračam žaljeni osebi njeno čast.

I. Dornik.

„Kje so moji tovarni listi?..“

Jože Smola, prebrisan fant in jako nčena glava, imel je le jedno slabo navado — slišal je namreč slabo.

Naš dečko je tržil z lesom, si zaslužil in prihranil nekaj denarja, in ker prepleza »z zlatom naložen osel najvišje zidove«, postal je naš Jože predsednik »Strassen-ausschus-a«, postal vodja mnogo drugim društvom, itd. itd. — Pozabilo se je prej povedati, da je bil Jožek pri vsej svojej srčni dobroti in nežni rahločutnosti tudi nekoliko — samo nekoliko trmast. —

Nekega dne je prišel naš »negoziant in legnami« na železnico, potrkal, kakor se spodobi, (naš Jožek je bil več tudi bon-tona) ter stopil pred načelnika: «Prosim gospod Štacijonskšeft, kje so moji tovarni listi?»

Načelnik: «Pri direkciji južne železnice.»

Jož: «Prosim, kje so moji tovarni listi?»

Nač: «Saj sem rekel, da pri direkciji.»

Jož: «Prosim, ne žamerite, jaz sem malo

glub, bolj glasno povejte!»

Nač: «(glasno) Za Boga svetega, pri direkciji!!!»

Jož: «Prosim — zakričite.»

Nač: «(zavpije) Pri di—rek—ciiii—jiiii!»

Jože! «Kaaaj!? Tako boste z mano ravnali?! Ali mislite da sem Vaš pes, da tako tulite name?! Kaj pa mislite, ali se spodobi z menoj tako govoriti? Jaz zavzemam prva mesta pri vseh društvih. Zahtevam »Beschwerdebuh,»

(In Jožek je napisal 4 strani polnih jeremijad, da je načelnik »grob«, da stršansko kriči). O Jože Jože ne smeš se pred svetom!

Napisal V. Korlek.

Dobar čovjek.

Gorko plače liepa Mila,
Milana jer k njojzi nije
Ne vidje ga već dva dana
I još k tome noći dvije. —

Milan je u nekoj krčmi;
Tu vam rujno vince pije,
Pa se liepoj krčmarici
Cielo vrieme srečan smije.

Milan vam je dobar čovjek,
Da tih mana u njeg nije:
Rujno vince rado pije
I svakoj se curi smije. —

Tajnostnež.

Sodni dvor. Zaslišajo kot pričog. K. v aferi A. Gre se za to, ker je baje neki A. pozno v noči, vračajoč se iz neke kavarne, razžalil gospo B. pod pretvezo, da mu je baje ona pridržala razna važna pisma.

Potem, ko je sodnik povedal ime dotične dame, se je razvilo sledeče zaslišanje:

Sodnik: Kedaj ste rojen?

Priča: To je moja osebna tajnost.

S.: Vaša vera?

P.: To je verska tajnost.

S.: Ali ste z obdolžencem v sorodu?

P.: To je družinska tajnost.

S.: S čem se bavite?

P.: To je službena tajnost.

S.: Ste li imeli z obdolžencem službeno opraviti?

P.: To je uradna tajnost.

S.: Je-li stvar take velike uradne važnosti?

P.: To je državna tajnost.

S.: Vam li ni priča g. urednik C. ničpodbrednejšega sporočil o tej stvari?

P.: To je uredniška tajnost.

S.: Vam li je znano kaj o dotičnih spornih spisih?

P.: To je pisemska tajnost.

S.: Ste-li v znanju z gospo B.?

P.: To je ljubavna tajnost.

S.: S tem priznavate torej, da ste v nekaki zvezi z damo?

P.: To je javna tajnost.

S.: Zakaj je bila gospa tačas tako skrbno zavita?

P.: To je tajnost stare dame.

S.: Reklo se je, da je delala dama za svojim pajčolanom kisel obraz?

P.: To je toaletna tajnost.

S.: Na kak način ste prišli vi s tako priletno damo v dotiko.

P.: To je poslovna tajnost.

S.: Ali se je obdolženec o stvari izrazil osebno proti vam?

P.: To je prijateljska tajnost.

S.: Reklo se je pa, da vam je izpovedal svoj čin?

P.: To je spovedna tajnost.

S.: Nu, sedaj vas dam pa 14 dnij zapreti.

P.: Zakaj, če smem prašati?

S.: To je moja tajnost.

Jon.

Nihilist.

Zložil Starogorski.

Da tak ne bil bi veseljak,
ne bil tako velik divjak
in labkomišljen idealist,
postal bi v kratkem kapitalist.

A zdaj, ker sem veseli ptič,
ki mi za jutri mar ni nič,
pa še vrh tega idealist,
kar sem ostanem — nihilist.

Predlog »Brivcu«.

Pok. Davorin Trstenjak je nekoč dejal: Ko bi bil jaz urednik šaljivega lista, bi vsak teden povabil na večerjo ducat študentov ter jih pogostil z dobro kapljico — in imel bi najlepših dovtipov na razpolago.

»Brivec«, kaj se ti zdi?

Brivec: Neizvedljivo, dokler imamo vinsko klavzulo.

Clemens.

Državni pravdnik

si da čitati slovenski list.

Policeaj (čita): Narodno gospodarstvo. Vsi vemo, da je domača industrija n. pr. lončarstvo, rešetarstvo itd. kaj lepo razvita na Rrr....

Drž. pravdnik: »Aha, že spet — Rusija! Zaplenjeno!

Policeaj: Počakajte no, da izgovorim: lepo razvita na Rezijanskem.

Drž. pravdnik: Škoda.

Clemens.

Jezična Polonca.

Iblana, 28. nov. 99.

Dragi Brive!

Danes ne bom glih nič novega povedala, le to čem rečt, da so ldje zelo neumni. Le poslušaj!

Kokor tud v Trst že veste, so učen možje sklenil, de more bit ta trinajstga novembra konec sveta. Pa jih je fratal, Bog jim je štrečno zmedel, nič ni blo. Tuki v Jblan so šli clo na Šmarno goro gledat, kdaj bo konec sveta, k so pa nazzaj prišli, so pa pravli, da je to vse skep lare fare, da so bli naplavšan in nafarban. Glih prav se jim godi, zakaj pa vse verjamejo? Pa veš, še cele bukve so spisal in jih prodajal do trinajstega, zdaj se pa vsak kesa, de jih je kupil in se dal za nos vodit. Jast jih seer nisem kpila, ker ne verjamem vsega, kar taki učen možje posvet trobijo, saj sem že večkrat slišala, da se včasih človek' od učenost glava zmeša. Ldje božji, ali ne znate nič več svetega pisma: »Pisal se bo dva tavžent potem bo pa še in še!« Misljio ldje, če se na sonecspoznajo, kdaj bo mrknil, bo pa tud konec svet, kadar bodo hotel. Ldje božji, pamet, pamet je treba nueat, ne pa kar tje v en dan čelestat.

Jest koker sem že rekla, glih ne verjamem velik od vsga, poseben zdej ne, ki vse vkep ne čni, vendar sem dejala: Kaj pa, če b' res kaj blo? Zato sem opravila spoved, ker je zmiram bolj, če je človek zažihran za na un svet, ker božja štrafenga nas lahko zadene, ker smo tko zleht. Jest glih nimam tako velikih grehov na sre, če sva se s Franceljnom včasih rada imava, kaj to, še puserle mu nisem nikol dala, sej na tist nisem nikol mislila de b' me vzal, s kom me bo pa živil k še reveš samga sebe ne more; več pa tud ne bo imel nikol na dan kakor šest soldov sej nima za neč glave, zato sem mu pa

tud enkrat rekla, de bom jest pred škof kakor on frajtar z eno »sterno.«

— Naj bo pa za dons dost, pa drug krat še kaj.

Adijo, kistihont

Tvoja

Polonca

rešpehtarjeva kuharea

»Reis—aus—Partei«.

Italijanski klub je poslal k državnemu pravdniku svoje odposlanstvo, da ga prijateljski opozorijo na grdo ime, katero jim je nadela »Edinost«.

Ker pa gospodje italijanski poslanci nemški ne vedo drugo nego: »is nikt war!« pa »sie lüghen«, se niso dobro spominjali, ali jih je imenovala »Edinost«: Reiss—aus ali pa Aus—Reis—partei. Ker je »rižot« priljubljena jed, bi poslednje seveda ne bilo razjaljivo.

Zato niso nič opravili.

Clemens.

Istrski sršeni.

Sastanak talijanskog političkog društva za Istru u Piranu.

U nedjelju 26. t. mj. sastala su se u Piranu naša mila braća (da nam se Bog smiluje!) istarski Taljani, odnosno perjanice njihove stranke, nebi li još jednom ponovili šaloigru, koju su već toliko i toliko puta odigrali, odkad vrije u Istri narodnostna borba. Ja ću čitaočem poštovanog »Briveca« navesti samo odlomak iz govora, što ga je izustio na spomenutom sastanku jedan od prvaka talijanskih. Evo što je rekao medju inim:

»Mi mlatimo praznu slamu: mi smo preveć dobri prama vladi avstrijskoj i prama Hrvatom. Molim Vas, mi Austriji dajemo sve što od nas pita; a hoćemo li mi, da razvjesimo našu trobojnu narodnu zastavu, da kličemo »živio« našoj materi domovini, da pišemo u duhu talijanskog jedinstva, da nebude nikakvih zaprieka u obćenju med nama i našom prekomorskom braćom itd. — moramo se boriti s raznimi potežkoćami, koje do duše uvijek svladamo, ali koje nebi smjčle obstojati. Ja znam, da austrijska vlada, što se nje tiče, nebi nam nikad bila protivna, ali mora kad ter kada reći i nama: halt! — ako ne drugo radi obzira prama drugoj narodnosti. Od strane vlade nije dakle bojati se mnogo, samo ako pametno radimo u smislu naših spasonosnih nazora i ciljeva.

Druge su zaprieke, koje nam nedaju uspješno djelovati: mi smo, da tako rečem, generali bez vojske; mi nečinimo ništa za puk nit talijanski, nit hrvatski; mi se plašimo jedne hrvatske table, jednog hrvatskog pečata, jedne hrvatske zastave, a radimo kao da se nebi nimalo plašili onih dvjestotisuća naroda hrvatsko-slovenskoga, koji obitava »in alcune parti della campagna istriana«. Dok smo mi bili tako sigurni za naš »possesso nazionale«, za našu »avita coltura«, za neprekidnu »italianità dell' Istria«, — Hrvati su nikli kao gljive oko naših »inespugnabili fortezze«: i mi smo izgubili Pazin i Buzet, propali su nam Žminj, Tinjan i Boljun; u pogibelji su Labinj, Plomin, Višjan, Oprtalj i sama Pula, i sam Poreč i mnogo naših drugih gnjezda, iz kojih smo do sada mirno klali i derali istarske težake, ne da bi nam tko niti namignuo zato.

U zadnje vrijeme smo počeli, kao dobri kirurzi, činiti razne operacije, koje su za sada uspjele u Pomjanu i Lovranu, ali mislim, da će se i to obrnuti na koncu proti nami. O Liburniji i Kvarneru niti ne govorim, jer su baš to naše velike rane, a sve tobožnje talijanstvo u onih krajih, o kojem nam govore čuei lošinjski i creski, nevalja niti pičljiva boba. Ja vam kažem: zlo je, veliko zlo: mi smo osuđeni da propanemo pod pritiskom »barbara«, koji su nam već »ante portas«. Te smo barbare mi uvijek gonili van iz Istre, poitalijančivali smo ih na sve moguće načine, zatirali smo ih gospodarstveno, ubijali duševno, klali smo ih lihvarstvom, držali u neznanju i siromaštvu: — pa eto vruga, njih je svaki dan više, a mi bi se brzo i lahko pobrojili, koji smo čiste taljanske krvi. Priznati pa moramo i to, da naša glavna sila sastoji u onih Slovenceh, koji ogrijani suncem »avite kulture« zapuste svoje barbarstvo i postanu Talijani.

Možemo li se čemu nadati od naše matere, nikad dosta neljubljene? Ali, zviezdo peterokuta, ni ti se nasmiješ dok mi plačemo, a pomoći nam nemoreš, jer si i sama nemoćna: Vis i Custozza, Dogali i Abagarima, lupežtvo i banditstvo, glad i nevolja

Ja kažem čisto i bistro: nas može spasiti i uzdržavati samo austrijska vlada, koja nas je i do sada uvijek uzdržavala....

Z..n

Iz Oprtlja. Dragi »Brivec«! Mi podpisani kuće-gospodari na Oprtaljščini (to je u Istri, a ne u Eritreji) obraćamo se nate i molimo te, da ti, kad nam oni od »Edi-

nositi« i od »Naše Sloge« nisu mogli pomoći u stvari, pitaš gospodina grofa Goëssa, koji je (barem po imenu) čuvar zakona u Primorju, što ja s našim občinskim zastupstvom i kada ćemo opet zadobiti ovdje ustavnu upravu občine. Možda će šior konte poslušati tebe, koji znamo, da si mu drag i nio, jer mu zavladaš koju života. Dakle pitaj i javi, ili pak reci Goëssu neka nas pohodi pa nam sam kaže.

(Podpisi.)

O dvignjenju časniškega kolka.

Kaj bi bil najlepši dar za slovenski narod ob novem letu 1900.

Še nekaj slovenskih listov — in strank.

Clemens.

Englež je zgubil ravnotežje.

Minister Chamberlain ves obupan: Mezgi so zbežljali, regimenti se podali, prostovoljcem smo čokolado tud' poslali, a v Afriki so naši Avstraleci vsi zbežali. — Zdaj naj Englež pa Burece brije, ko nam vrag častnike pobije. Kaj bo, kaj bo, ko se v Transvalu dan za dnevom angležka slava, po junaških Bureih pokopava.

Nov pregovor.

Deutsch studir,
Das rath ich Dir.
Doch Russich? Nein,
Das lasse sein!
(Sie vult, sie jubet
Baron Hein.)

Po znanem: »Wein auf Bier, das rath ich dir...!«
Komponiral Clemens.

Pojdite v Boršt!

Neko nedeljo popoldne, saj veste tisto nedeljo, ko je solnce sijalo visoko, prav visoko na nebu, gledal sem doma v zaduhli mestni sobi skozi okno. Sree me je podilo iz mirnega mesta v tiho prosto naravo. Zgrabil sem debelo palico in, hajdi, čez Monte bello in Katinaro v Boršt.

Vstavil sem se v prvi gostilni, kjer je sedelo več domačih mož pri dobri novi kapljici. Okrepčal sem se tudi jaz in zavil jo v drugo gostilno »Pod cesto«. Tu se po mojem mnenju shaja bolj mladina. Vrišča in petja ni manjkalo, saj vinčice zlato razveseljuje sree.

V sobo je stopil mož s praško na rami. Slučajno je prisedel k meni in postala sva v par minutah dobra znanca. Pravil mi je, da je »vardian od jage« in da se imeuje po domače Pepo Gril. Moj novi znanec je bil izvanredno prijazen. Spremil me je celo v tretjo gostilno k »Vanetu Leninem«; kjer je razsajalo par pijanih Jezeranov. Mirno sva zapustila iz praznjeno majolko in korakala počasi v Zabrežec. Nekdo je pripel za nama. Skrila sva se v bližnji vinograd pri cesti. Glas je prihajal vedno bliže, vedno bolj hripav.

«Kdo poje?» sem šepnil Pepetu.

«Matija iz Slapuč, tu ima svojo hišo» je pravil tiho Pepo, kazaje mi črno, bajto nad cesto. Pevec se je približal k nama in udarjal »svojo himno«, kakor je rekel Pepo, vedno glasneje:

«Kaj, kaj, tebi dam,

Da te bom ljubil sam», i. t. d.

prepeval je ta krepki starec pri polni luni na vso moč, da je odmevalo od trdih skal v tihi nočni mir. Vstavil se je pred svojo hišo: »Ženka moja ljubljena! daj, odpri, kej ne vidiš, de sem pjan? Kaj kaj tebi dam?» in zbudil se je pevec v mehko ležišče.

«Ti si uro zamudila

Ko gorelo mi je sree» (polno vina opom. stav.)

»Kdo pa je ta? sem vprašal zopet svojega nočnega spremljevalca. »Ta je šenšal Botac, pride tudi tukaj mimo. Ali slišite njegov tenor?»

Da, da, kako se mož napenja, z vso silo hoče spraviti visoke glasove iz grla, pritrtil sem svojem nočevalcu, ki se je smejal. Krščavi pevec je šel ponosno mimo naju, preklinjal polno luno in prepeval svojo pesem:

«Si ošatno si nosila,

«Zdaj pa jokaš se zamé!»

dalje proti Zabrešču «Pej kej pej!» zakričal je na vse grlo, kakor v pozdrav svojim spečim sosedom in — nastal je zopet tihi mir.

«Pride li še kdo?»

«Da, da,» pravi Pepo, «le počakajva še malo.»

Res je prigrmel nizek bas, kakor bi kdo renčal z velikem bednu znano pesem «Po jezeru». Midva sva poslušala.

M—po jezeru bliz Triglave», brenčal je basist mimu naju.

»Kdo je pa ta?» vprašal sem kakor navadno Pepota.

«Blaž Klobučar, star pevec,» je pravil Pepo.

»M—čolnič plava, m—sem ter tje.

M—v čolnu glasno—ruj, ruj, ruj, ruj. čulo se je v grapi ob cesti proti domu. Vrata so zaškripala zopet je nastal blažen mir.

Zapiral so že gostilne kar je prišel zadnji pevec, Tine Brkinov.

«Naj viharja moč razsaja» se je čul močan glas, ki je kazal, da je mož danes veliko pel, mnogo pil in kričal. Dalje je kresal svojo himno;

«Pahe zemlje naj zdrobi» i. t. d. spel vso pesem ter navdušeno zakričal «Živijo! Slovenci!» in zginil v svoje domovanje.

«Sedaj so vsi, je rekel Pepo, «teško da pride kdo».

Želeč Pepotu lahko noč, sem jo vdaril vesel peš proti mestu, globoko zamišljen v vse kar sem danes videl, slišal in dobrega popil. Teh nočnih slaveev pa ne pozabim nikdar in svetujem vam: Pojdite v nedeljo v Boršt!

Tržačan.

Opravičeno sporazumljenje.

Slavnoznani govoranec Jaka je držal nedavno v kofejni oduševljeno govoranco z obligatnimi gestikulacijami in z dramatično - naglašnim natezanjem: »In prečastna, častna, ugledna, velemožna, plemenita, vzvišena, modra in obzirna gospoda...!« Nakrat se oglasi v nekem kotu priprosto kmečko dekle: »Kaj držijo gospod misijon?!« —

Nazadnjaška dežela

je Avstrija. Tam mora biti kolkovan tudi vsaki — častnik. — »Edinost« vsaj je pisala o odpravi »častniškega« kolka....

Clary: Kaj tako stokaš, prijatelj Nemeč? Le pritisni trdo glavo Čeha, saj si ga premagal.

Nemeč: Premagal sem ga, to je že res. Tudi moj jetnik je, ali ta saporaboltarska vera — me noče izpustiti in me pritiska k sebi, da mi kosti pokajo.

Clary: Prijatelj, motila sva se — mit dem werden wir nicht fertig. Ali počakaj vendar, da se obrnem do prijatelja Kindingerja; morda izda on kako — tajno naredbo, da te Čeh mora izpustiti.

Kako je Jaka z govorancijo za povži hodil.

Nedavno temu je sedelo društvanec »povžev« pri čaši starineca. Govorilo se je mnogo govorancij, — samo Jaki se ni pustilo do besede; to je bila muka zanj! Jaka, to tržaško rešeto, in ne more do besede! Jaka, kateremu se v zadnjem času celo brada sveži! Slednjič so se ga vendar usmilili ter mu dovolili, da lahko govori, ali pod pogojem, da bo plačal eno bratino (2 litra vina), ako ne bo trobil polnih 20 minut. — Sprejeto. Jaka je omeril slavodobitnim očesom društvanec, spustil jeziku uzde, ter začel tako od srea bobnati, da smo vsi mislili, zdaj zdaj iztrese svojo grešno dušo iz grla. Zavrelo mu je srce kakor valovit konjič, govoril je tako, da so se tresli vsi evek v hiši... Društvanec je pa izginilo iz sobe, Jaka za njim, društvanec v sobo, Jaka za njim, društvanec je pilo, želodec se je debljal, steklenica sušila... Jaka pa je moral gledati — ker ni smel nehati z govorom. — Seveda da je izpolnil pogoje, ali to vam pravim: če tudi bi njega z kamforjem zdravili — vendar ostane on »govorančar« Jaka, katerega pa: Bog čuvaj!

Iz južne Afrike.

Bitka pri Belmontu

Kdo je pravzaprav zmagal pri Belmontu? Mathuen ali Bureci?

Angležki telegraf.

Brivec pred Kimberleyem.

(Fantazija).

A.: Če bi Slovenci poslali Burecem »Briveca« na pomoč, da bi že enkrat naredil konec obleganju Kimberleya in jam z diamanti... Brivec bi se postavil pred zidovje, pa bi zatrobil svojim mogočnim glasom Angležem, naj pridejo na dan, če jih ni sram, da jim odbrije glave. Liki v starem Jerihu bi se utrdbe pred to — trobento porušile in...

B.: In?

A.: »Brivec« bi imel najlepše poročilo za prihodnjo številko.

B.: E, dragi, motiš se. **Tisto lepo poročilo bi imeli italijanski poročevalci. Ti so bolj vajeni bežati.**

Bonbončkl.

Kraljica Viktorija je poslala svojim »Janezem« v južno Afriko 100.000 škatljic čokolade. Da bi bolj unela njih ljubezen, je pritislila na vsako škatljico svojo sliko. —

Vkljub temu, trdijo Bureci, pojema patrijotizem angleške vojske v toliko, v kolikor gineva v škatljicah čokolada in v kolikor se bližajo sovražnikom.

Če enkrat Belmont in nikdar več.

Vsled poraza pri Belmontu so predlagali, da se ime tega kraja prekrsti v = M a l m o n t. Ne vemo pa, kdo je to predlagal: ali Angleži ali Bureci.

Clemens.

DOPISI.

Škedenj ni zadnja vas v naši lepejši okolici, meni se kraj zelo dopada, posebno pa naš mladi naraščanj, ki se zbira okolo »Velesile« in čitalnice. Res, nekdanj smo tudi domačega pili, da so se majolke kar potile, sicer danes tega ni, pa vsekakor me srce vleče tja med naše prijazne ščedenke. Domači menijo: zdaj, ko imamo tako lepo »šalo«, kedo naj bi ostal doma. Tako so zadnje nedelje zadržugoma ribali parkete. Tudi jaz sem pil in gledal pri kozarec črnega, tudi bi bil rad poskočil, ko bi ne imel kurjega očesa na mezinecu leve noge. Zato sem pa bolj pridno poslušal govorenje in petje naše mladine. Dobro mi je znano, da kar je najvrednejših domačih fantov, so pri Velesili, in kaj to pomenja tudi dobro vem. Zato sem se čudil, ko sem slišal pri bližnji mizi čudno petje o neki »Nineti«; petje ni bilo slovensko, radoveden sem vprašal soseda, kedo pa so ti fantje. On mi je rekel, ali poznate Boštjana Srebnika, ki je pred hišo Dražana se pogovarjal z Grdalico, sloneč na Velesili gledal z Jeletom v noči 13. novembra, kedaj pride repatica mimo Škedenja, in v tem, ko je Lovre od Slane ves muckr od strahu vprašal Krokla Činčota: koša te par Moro ali bo nocej fin del mondo, na kar se je Pažki odrezal prav junaški: še v nedeljo bomo mi vsi na naši šali pili ga, peli in laško klepetali. —

To mi je mož rekel; jaz ga nisem razumel, in še zdaj ne vem, kaj tista imena pomenjajo. V slučaju pa, ako je hotel mož tiste fantince mleko-zobe zafrkati, ker na naših domačih plesih laške zafrtavke prepevajo, imel je prav. Jaz mislim, da je dolžnost tudi zavednih slovenskih mladencev opozoriti take faute, naj vendar enkrat opusté tujo laščino tam, kjer je ni treba; saj mu slovenska roka dovolj kruha in hleba priskrbi. Tako bi bilo prav; pa brez zamere.

Metličko.

Sv. Jakob tržaški. Dragi Brivče, med Slovenci se vedno in vedno stari grehi ponavljajo. Mi sami smo podlaga tujčevi peti. Ako bi našinci ne pošiljali po sili laške in nemške rekrute v nam nasprotni tabor, bi kmalu končal boj.

Evo ti zopet nov slučaj. Iz Istre pride eden naših vsaj po krvi v Trst. Tu dobi delo v tovarni »Stabilimento teenico« ter se nastani nekje v ulici sv. Zenona. Koj prve dni ustopil je kakor prostovoljec v laško šolo; napredovati je začel prav vidno tako, da je menda že koncem prvega tedna pozdravil na večer svojo boljšo polovico z tujim pozdravom: Bona šera! Žena, vsa čast ji bodi, ga začudeno pogleda pa mu odgovori: Bog daj! — Da bi revica ne bila storila tega. Mož začne se rotiti in ozmerovati ženo, ki se upa njega v laškem stabilimentu delajočega in to v Trstn, odzdravljati v slovenskem jeziku, tega on noče ne malo ne dosti, da se mu na ščavo odgovarja — A ona tiho mirno na to: Ča češ dragi moj Ive, ja ne znam laški naša dica tudi ne znadu; a kako ti Boga naj bi laški govorili, ča ne znamo. Ja vidim, dragi Ive, da ti svaki dan više laška brada raste molim te, ajdi kot našega Brivača, da te ostrga i ja ču staboj, da ti glavu držim. — Kaj je na to ponudbo naš Ive odgovoril, ne vemo. Zato hočemo tudi mi narediti piko za takrat.

Zaje.

Cvetje s polja slovenske stilistike.

Brzjavka: London 28. t. m. Angleški ulanski regiment št. 9., ki je izginil brez sledu, jako vznemirja angleške generale.

Polk, ki je izginil brez sledu, pa vznemirja duše generalov! To je nekaj novega. Morda dejstvo, da je zginil, jih vznemirja.

V pozivu na naročbo predpustnih pesmi čitamo: ako bi se zadostno število naročnikov oglasilo, bi prosil to meni po dopisnici vsaj najkasneje do 6. dec. t. l. sporočiti.

Mož zahteva čudeže od svojih naročnikov. Kako naj vedo isti, če se jih oglasi zadostno število, zlasti, ko je to število izdajateljeva tajnost?

Mlekarskim instruktorjem je imenoval nekje neki deželni odbor nekoga. Morda: instruktorjem za mlekarstvo?

Pozor slovenski trgovci in obrtniki! Brivčev koledar

kateri izide čim prej bo odpravljen koledarski kolek. Prinašal bode tudi razne oglase. — Kedor ima kaj objaviti in trgovskemu svetu ali občinstvu naznaniti, naj pošlje v **Koledar** oglas. Začetkom novega leta ga dobijo vsi, ki so se naročili.

Cene so prav nizke. Za četrt strani se plača 4 krone, za pol strani 8 kron, za celo stran pa 16 kron.

Upravništvo „Brivca“.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča
Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klej, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, cévi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurškično opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — sNiem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok* To lahko storiš pri zavarovalnem društvu *c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu*; družba je ustanovljena že leta 1831. Solidnost družbe kaže nje premoženje.

Družba ima **5.250.000** zaišč. kapitala. *Asikuracije so znašale:*
Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. **66 milijonov 174.000 gld.**
I, v zavarovanju na življenje **189 milijonov 459.000 gld.**

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturnim blagom. Udobiva se najboljša **Kotonina** bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderei najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. **Pleti** (šjali) v raznih modernih barvah, Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se možke obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošiljajo zastonj in blago poštnine prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik
Trst, Via Nuova šte. 28.

Kedor daruje novčič za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krempelej.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na **Korzu št. 8.** v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebnosti za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatose, sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 30 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bode na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom. Naročnino in vplačila za oglase sprajema **upravništvo „Brivca“.**

Da bode vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: **10 do 20 kron.**
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo st. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijsko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno n zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik

gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi

Paglianov sirup

— kri očiščajoč. —

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmar. ka.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

Upravništvo „Slovenke“ — Trst.

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

— ki čišči kri —

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša držnostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi s **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatljica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdjaj ste razumeli.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9.
(Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgraja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč. Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Slovenska gostilna

„PRI PETELINU“

— v Trstu —

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

☛ „PRI PETELINU“ ☛

Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin

Vekoslav Pečenko

ulica Commerciale 11.

Podružnica ravnotam št. 12.

Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v bližini moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Pošilja tudi na deželo.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v

☛ ulici Stadion št. 20. ☛

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. Priporoča se udani

Jakob Perharc,

lastnik.

